

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Dei Præsentia

Le Gaudier, Antoine

Coloniæ Agrippinæ, 1622

Cap. XII. Quomodo Deum in nobis præsentem, & operantem cogitare
possimus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50583](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50583)

tem, habet certè vnde Dei
in se operantis praesentiam
nouo quodam in dies modo
concipiat.

Denique conari debet, vt
in hac re sese exerceat dili-
genter, & in eum finem va-
rias sibi praxes conficiat pro
suo ingenio; breuiter nos v-
nicam illam, quæ à Beato Pa-
tre nostro Ignatio commen-
data est, explicabimus, & ad
vsum actionum quotidiana-
rum accommodabimus.

CAPVT XII

Quomodo Deum in nobis praesentem & operantem cogitare possimus.

A&.17

T hoc adeo fru-
ctuosum & diui-
num exercitium
ad praxim reuoce-
mus, non procul à nobis ab-
eundum est. Nam infinitus
Deus non longè est ab unoquo-
que nostrum, in ipso uiuimus,
mouemur, & sumus: & ipse in
nobis est, uiuit, & immotus
mouet omnia, & nobis de suc-
esse, uiuere, & operari ita quas
habemus particulas commu-
nicat, ut tamen in ipsis sit to-
tus, & totus à nobis & conce-
pi & sentiri quodammodo
possit & debeat in nobis. Si e-
nim, ô anima, sentiste esse
quomodo non magis non
sentis eum qui est fons omnis
esse, atque adeo profundior

tib.

tibi est teipsa , & magis tibi
praesens quam tu?

Vt autem id magis appre-
hendatur , expedit non sim-
plicem duntaxat & nudam
praesentiam , sed ipsam etiam
eius in nos voluntatis incli-
nationem & operationes co-
gitare.

Primò enim ita in vno-
quoque est vt infinito & æ-
terno amore feratur , ad il-
lum amandum , & volendum
ei illa omnia bona quæ ha-
bet.

Secundò , non amat tan-
tùm , sed continuò illum creat
& conseruat ; illum , inquam ,
totum , corpus , animam , mem-
bra omnia , potentias , vires
naturales , adeoque in singu-

la veluti momenta, quasi de nouo dat homini id totum quod est.

Tertiò, non tantùm dat & efficit, cõtinuò esse naturale, sed etiam supernaturale, ni mirum gratiam & habitus omnes supernaturales, qui nisi ab eo præsentè & operante continuò, in nobis conserua- rentur, statim disfluerent, id- que eo citius, quo huiusmodi dona sunt in nobis veluti ex- tra proprium locum ac in so- lo peregrino: ab eo ergo om- nis sanctitas, omnis sapien- tia, omnis potentia, omnis iustitia.

Quartò non tantùm dat esse & posse, sed etiam opera- ri. Itaque omnia ipse opera-

tur

tur in omnibus, & in ipso ac-
per ipsum operamur, & sine
ipso cessaret omnis operatio
nostra, cessaret, motus, cessa-
ret sensus, cessaret intellectio,
cessaret amor; non secus at-
que sine eius concursu, ignis
nec calefacere potest, nec lu-
cere.

Quintò, verùm id facit
longe mirabilius quoad ope-
rationes supernaturales; ipse
enim est qui operatur in no-
bis velle & perficere: Et vt ait
Arausic. Concil. secundum.

*Quoties bona agimus Deus in
nobis atque nobiscum vt opere-
mur, operatur.* Nam ex infi-
nita illa intellectione & dile-
ctione sui ipsius deriuat in
nos fidē, spem, charitatem, re-

ligionem, aliasque virtutes,
& earum actus; quos cum eli-
cimus ipse in nobis & no-
biscum eos elicit, non tan-
tùm concursum suum nostris
facultatibus tribuendo, sed
tanquam verissima, & prima-
ria causa in eosdem actus in-
fluendo. Quare in me & me-
cum seipsum intelligit, seipsū
amat, seipsum colit, atque
ita suo me auxilio inuitat, ut
vitam ego vermiculus diuinæ
simillimam ducam.

Sextò, non posset hæc om-
nia operari nihil infinita eius
potentia, iustitia, sapientia,
& cætera attributa in me exi-
sterent, quæ quasi expendit
in me meosq; vsus; nec enim
sunt otiosa, sed omnia tam

excel.

excellentibus operationibus funguntur, & intimè mihi vinita diuino & ad diuina excitante spiritu me animant.

Septimo, dum in me est admirabilia illa sua opera cōtinuò exercet. Nam sese contemplatur ibi & amat, atque adeo Pater Filium generat, & vterque Spiritum sanctum producit in me; in me seipsū admiratur, seipsum glorificat, laudat, beatificat, fruiturq; seipso, in me suam ipse bonitatem, iustitiam, sapientiam, potentiam, sanctitatem, magnificat, æstimatque condignè, & apud se illustrat; Et vt extra etiam illustret, ex infinitis creaturis possibilibus quas in se contemplatur, in-

tuetur eas quas fecit, facit, & facturus est, continet omnes, & conseruat, ac omnibus prouidet, & vniuersa ordinat: Vt in me est, præterita omnia videt, præsentia intuetur, futura prospicit, quia nihil illi præteritum, nihil futurum. In me longissimè posita diiudicat, gubernat, & dirigit perinde vt præsentia: in illo omnia præsentia mihi sunt, præterita, & futura, contigua & procul posita, Angeli omnes & Sancti, loca omnia, tempora, personæ, creaturæ, operationesque illarum omnes, bona & mala, nouissima & antiqua. Cumq; omnes meæ operationes, sint quædam eius participationes, ipse,

dum

dum me excitat, adiuuat, & concurrit mecum, extra se ponit quasdam veluti imagines & simulacra suarum operationum & perfectionum æternarum. Itaque, dum orare me facit, aliquo modo à sua bonitate & maiestate petit id bonum quod me postulare facit, idque ad eiusdem bonitatis gloriam, dum facit se amare, se cognoscere, se laudare & magnificare, se timere, se motis harum nostrarum operationum imperfectionibus, declarat veluti quibusdam signis quid secum ipse faciat; dum inspirat, & in me efficit poenitentiam & mortificationes, quibus de peccatis poenas à me repetam;

suam veluti exprimit iustitiam; dum opera misericordiae erga alios, suam charitatem; deniq;, dum mihi tot & tanta bona corporis & animæ, vitam, integritatem, alimentum, incrementum, sanctitatem, & alia quæuis impertit, testatur hoc veluti signo, quid ipse sibi sit, & quanta sit abyssus bonitatis ipsius & amoris erga se, quo se ipsum sibi ipsi vult, & se ipsum seipso perficit: atq; adeo ex infinita vi amoris huius etiam me ipsum totum, vt participatam eius bonitatem in me habentem, in sese retrahit, & ad immensæ illius bonitatis gloriam extrinsecam dirigit. *Eia ergo*, inquit D.

Aug.

August. *dulcissime Deus, hoc mihi tecum pactum erit, plane moriar mihi ipsi, ut tu solus in me viuas; totus in me sileba, ut tu loquaris in me, totus quiescā, ut tu solus opereris in me.* Ad eundem modum nos in ipso sumus, cum nostrum esse & operari ita vndique intra illū terminamus, ut nusquam foras abeat in res creatas. Et sicut ipse omnia operatur in nobis, ita & nos omnia nostra in ipso & propter ipsum operemur; ipsum cōtinuò intelligamus, ipsum amemus, & praesentem complectamur, nihil quod ipsum dedecet coram ipso & in ipso agamus, sed, quam ipse in nobis operatur vitam diuinam, in ipso pariter nos viuamus.